

om det vil være rigtigt at betragte Smaa-børn som mindre fedtstoftrængende end andre.

Ogsaa Spørgsmaalet om Smørrationeringen for Restauratører har været fremdraget i Udvalget og er nu omtalt her fra Talerstolen paa det ærede Medlem fra Æros Vegne. Der har været fremført Udtalelser, af hvilke man maatte slutte, at der har været nogen Tvivl indenfor Regeringen om dette Spørgsmaals Ordning. Det beror dog paa en Misforstaaelse. Der har i Indenrigsministeriet ikke været mindste Tvivl om, at i det Øjeblik, man indførte en Forbrugerrationering, vilde man ikke kunne tillade et ubegrænset Forbrug paa Restaurationer af Smørrebrød og lignende direkte Forsyning med Smør. Den, der modtager som sin Andel i den danske Smørbeholdning Adgang til $\frac{1}{2}$ Pund Smør om Ugen, bør ikke have Adgang til, ved at forsyne sig paa Restaurationer, at forøge den paa andres Bekostning. Naar det nu er fremhævet af det ærede Medlem fra Æros, at den Forbruger, der maa indtage sine Maaltider paa Restaurationer, vil blive uheldigere stillet end andre, er det urigtigt. Enhver Forbruger vil pr. Uge have $\frac{1}{2}$ Pund, og hvis en Forbruger er henvist til at indtage en Række Maaltider paa Restaurant, vil hans Maaltider hjemme blive formindsket med det Kvantum Maaltider, som han indtager ude, og hans Forbrug af Smør hjemme maa altsaa nødvendigvis formindskes med saa meget, som hans Forbrug af Smør ude stiger. Det kan derimod selvfølgelig ikke nægtes, at der paa dette Punkt kan opstaa Spørgsmaal mellem Husfaderen og Husmoderen i en Husholdning, men Ægteskabet bærer vel nok de Overvejelser, der derunder kan fremkomme.

Restauratørerne har efter min Mening set fejlagtigt paa dette Spørgsmaal. Restauratørerne er klar over, at deres Smørforbrug ikke kan være ubegrænset. De vil under Ordningen faa en nedrationeret Del af deres sædvanlige Kvantum til Madlavning, og for denne Del, som altsaa indgaar i Madens Tilberedning, vil der ikke været noget Smørkort at aflevere. Det er denne Ration, som er omtalt i Lovforslaget, og som Restauratørerne betaler med en højere Pris. Hvis derimod Restauratørerne ogsaa til Smørrebrødet skulde have et Kvantum Smør delt udenfor Kortsystemet, vilde det bringe dem den utvivlsomme Ulempe, at de vilde staa overfor Sandsynligheden af i Løbet af Ugens første Dage at faa dette Kvantum

opbrugt, saa at de ikke kunde levere Smørrebrød i de sidste Dage af Ugen, eller ogsaa være henviste til at sætte enhver Gæst paa Ration med Hensyn til Smørrebrød, for at de kunde faa Smørrationen til at slaa til. Naar derimod deres Forbrug af Smørrebrød ordnes ved Aflevering af Smørkort, bliver det klart, hvor meget Smørrebrød de leverer til Forbrugerne, og de Smørkort, de faar derfor, vil give dem Anledning til at skaffe sig det nødvendige Kvantum Smør dertil. Men Hovedsynspunktet for denne Ordning, som jeg altsaa ikke tror vil volde Forbrugerne større Vanskeligheder med Hensyn til Besøget paa Restaurationer end Rationeringen overhovedet og ikke heller vil volde Restauratørerne særlige Vanskeligheder, er selvfølgelig, at man under en Rationering ikke kan give enkelte Dele af Befolkningen — den velstaaende Del af Befolkningen, som i særlig Grad har Adgang til at søge offentlige Steder, eller den ugifte Del, som er delvist henvist dertil — en Fordel paa den øvrige Befolknings Bekostning. Ethvert Individ faar sin Ration og maa anvende den paa den Maade, han finder tjenligst for sine Interesser.

Det ærede Udvalg har under Forhandlingerne fremsat Ønsket om, at de Kuponer paa Rationeringskortene, som for Brødets Vedkommende findes paa Byttekortene, skulde indrettes saaledes, at der var Kuponer svarende til mindre Kvantiteter end for Tiden. Udvalget har henvist til, at naar Franskrødskuponerne paa Byttekortene, som gælder 50 g, kun kan klippes een Gang over, saa at hver Del gælder for 25 g, vil man ofte staa overfor det Tilfælde, at man, fordi man bruger et mindre Kvantum Franskrød end 25 g, maa afgive Kupon for mere Brød, end man faktisk modtager. For alle, der rejser, og for alle, som ikke er Stamgæster paa visse Restaurationer — hvor man, som bekendt, har ordnet sig med endnu mindre Byttekort, gældende for hver enkelt Restauration —, er dette selvfølgelig en Ulempe, og jeg har derfor allerede optaget Forhandlinger med Statistisk Departement om en Ordning, hvorefter der bliver Byttekuponer til mindre Rationer end de nuværende, saa at Folk kan være sikre paa ikke at komme til at afgive til Restauratøren Kupon for mere end det Kvantum, man modtager. Naar Rationeringen bliver strammere, hvad den nødvendigvis vil blive ogsaa for Brødets Vedkommende efter Nytaar, idet Franskrødsrationerne sættes ned, vil det være saa meget vig-